

Czytania: Rdz 17,3-9; Ps 105,4-9; Aklamacja Ps 95,8ab; Ewangelia J 8,51-59

Pierwsze czytanie przypomina nam istotę przymierza między Bogiem a Abrahamem. Pan Bóg obiecuje mu, za jego przyczyną stanie się ojcem mnóstwa narodów. To pan Bóg to sprawi. Pan Bóg zapowiada, że sprawi, że będzie niezmiernie płodny, stanie się ojcem narodów i królów. Abraham stał się ojcem mnóstwa narodów, przez swój wzór wiary. Jego płodność trzeba rozumieć w znaczeniu symbolicznym, duchowym. On uczy wszystkich dla wszystkich kolejnych pokoleń jest wzorem jak należy budować swoją relację z Bogiem. Abraham uczy nas pełnego zawierzenia i posłuszeństwa Bogu. Uczy nas wsłuchiwania się w Słowo Boże i podążania za nim. Uczy nas zawierzania siebie i swoich losów Bogu, który wie lepiej jak nas przez życie przeprowadzić. Pan Bóg obiecuje dać jemu i jego potomstwu ziemię na własność, to znaczy że Pan Bóg zapewni im życiową stabilizację, z życia wędrownych nomadów pasterzy staną się narodem, który będzie miał miejsce, aby się rozwijać, ale pod warunkiem, jak to Pan Bóg mówi: „Ja będę ich Bogiem”, nie będą służyli bogom obcym, cudzym, żadnym innym i to jest podstawa przymierza i tej wzajemnej relacji.

W Ewangelii Jezus w dalszym ciągu tłumaczy żydom, że gdyby rozumieli na czym polega wiara Abrahama i jego relacja z Bogiem, która był bardziej osobista i bezpośrednia, to by łatwiej Go rozumieli. Wiara Abrahama, było to szczere, wewnętrzne związanie własnego życia z Bogiem. Był to jeszcze czas, kiedy nie było prawa możeszowego, wiara nie był jeszcze obwarowana przepisami prawnym. To pójsie faryzeizmu, ich rozumienia wiary i obowiązków religijnych w stronę formalizmu prawnego, sprawiło, że ten duch wiary Abrahamowej osłabł albo zaginął. Gdyby Żydzi obudzili w sobie tego ducha wiary Abrahama, zrozumieliby Go i uwierzyliby w Niego. Jezus próbuje na nowo przybliżyć Boga Ojca ludziom na sposób w jaki rozumiał swoją relację z Bogiem sam Abraham, bo odwieczny Syn równy Ojcu widział, jak się toczy historia świata, obserwował życie Abrahama i wie, do czego ludzie powinni wrócić, aby na nowo, osobiście, w swoim sercu każdy mógł odkryć, poznać Pana Boga.

Prośmy dla nas o wiarę ufą i szczerą, i o naszym przymierzu z Bogiem opartym na przykazaniu miłości.

Jezus uświadamia żydom, że przyjaźń z Bogiem zapewnia nieśmiertelność.